

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет природокористування
Факультет землевпорядкування та туризму
Кафедра геодезії і геоінформатики

Кваліфікаційна (дипломна) робота

рівня вищої освіти «Бакалавр»

на тему: **«ГЕОДЕЗИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ
ДІЛЯНКИ ДЛЯ ПОТРЕБ ІНДИВІДУАЛЬНОГО САДІВНИЦТВА»**

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»

Виконав: студент групи ЗВ-41

Хмельнюк Ю. Е.

Науковий керівник:

д.е.н., в.о. професора

Ступень Р. М.

УДК 528.1

Геодезичне забезпечення відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва. Хмельнюк Ю. Е. Кваліфікаційна робота. Кафедра геодезії і геоінформатики. Львів, Львівський національний університет природокористування, 2023 р.

39 с. текстової частини, 4 таблиці, 6 рисунків, 31 джерело бібліографічного списку.

У кваліфікаційній роботі розкрито теоретичні засади визначення поняття садівничого товариства, представлено дані розподілу земельних ділянок для потреб індивідуального садівництва та обґрунтовано процедуру виконання топографо-геодезичних робіт при відведенні земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва, що знаходиться в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ САДІВНИЧОГО ТОВАРИСТВА	8
1.1. Нормативно-правові акти з питань здійснення землеустрою при відведенні земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва	8
1.2. Визначення поняття садівничого товариства	10
1.3. Правовий статус земельних ділянок садівничих товариств	12
2. ДАНІ РОЗПОДІЛУ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ ПОТРЕБ ІНДИВІДУАЛЬНОГО САДІВНИЦТВА	15
2.1. Аналіз кадастрових даних для відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва	15
2.2. План розподілу земельних ділянок для потреб індивідуального садівництва	17
2.3. Норми і правила у сфері відведення земельної ділянки	18
3. ПРОЦЕДУРА ВИКОНАННЯ ТОПОГРАФО-ГЕОДЕЗИЧНИХ РОБІТ ПРИ ВІДВЕДЕННІ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ПОТРЕБ ІНДИВІДУАЛЬНОГО САДІВНИЦТВА	20
3.1. Опис процедури виконання топографо-геодезичних робіт	20
3.2. Опис та обґрунтування проектного рішення при відведенні земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва	21
3.3. Геодезичне забезпечення відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва	24
4. ОХОРОНА ПРАЦІ	29
5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	32
ВИСНОВКИ	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	37

ВСТУП

Сьогодні безкоштовне отримання земельної ділянки являється актуальним для більшості громадян України. Для вирішення цієї проблеми не достатньо лише волі громадян, адже для отримання земельної ділянки необхідно пройти повну процедуру та бути юридично обізнаним громадянином, який чітко знає свої права.

В Україні актуальним залишається питання приватної власності на землю. Для того, щоб по-новому поглянути на зазначене питання, у цій кваліфікаційній роботі проведено поглиблений аналіз послідовності дій громадян щодо геодезичного забезпечення відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва.

Процедура отримання земельної ділянки із земель державної та комунальної власності передбачає проходження кількох етапів, а також належне оформлення визначеного переліку документів. У результаті громадяни України можуть приватизувати свою земельну ділянку лише після виконання всіх умов.

Належна процедура одержання земельної ділянки супроводжується вчиненням передбачених законом дій та дотриманням певних процедур. Передача земельної ділянки із державної у приватну власність поділяється на кілька етапів, першим з яких є бажання особи (громадянина) діяти, яке в даному випадку має бути підтверджено належним чином оформленою заявою та виконанням геодезичних робіт для встановлення меж земельної ділянки.

Отже, законодавство зобов'язує органи місцевого самоврядування розглядати заяви про надання дозволу на розроблення проєктів землеустрою від фізичних осіб щодо відведення земельних ділянок у місячний термін. При цьому такі звернення розглядаються на пленарних засіданнях територіальної громади.

Одними із основоположних, фундаментальних засад, на яких побудоване земельне законодавство, земельні відносини є:

- забезпечення рівності права власності на землю громадян, юридичних осіб, територіальних громад, держави;
- не втручання держави в здійснення громадянами, юридичними особами, територіальними громадами своїх прав щодо володіння, користування, розпорядження землею, окрім випадків, встановлених у законах, нормах та правилах;
- забезпечення гарантій прав на землю для громадян.

1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ САДІВНИЧОГО ТОВАРИСТВА

1.1. Нормативно-правові акти з питань здійснення землеустрою при відведенні земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва

Законодавчою та нормативно-правовою базою для виконання робіт з відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва є:

1. Земельний кодекс України [2];
2. Закон України «Про землеустрій» [22];
3. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та земле оціночних робіт» [18];
4. Закон України «Про оренду землі» [24];
5. Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками [5];
6. Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000; 1:1000, 1:500 [4];
7. Порядок складання та затвердження індексних кадастрових карт (планів), кадастрових планів земельних ділянок, вимог щодо їх оформлення [15];
8. Закон України «Про державний земельний кадастр» [20];
9. Постанова КМУ «Порядок ведення Державного земельного кадастру» [14];
10. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту, порядку погодження документації із землеустрою» [17];

11. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління, дерегуляції у сфері земельних відносин» [16].

Сама процедура формування земельної ділянки передбачає визначення її площі, меж, внесення інформації про неї до ДЗК. Сформовані таким чином земельні ділянки підлягають державній реєстрації у ДЗК. Далі відповідна земельна ділянка вважається сформованою, а саме з моменту присвоєння їй кадастрового номера.

Державна реєстрація земельної ділянки – це внесення до ДЗК передбачених відомостей про формування її меж та присвоєння їй кадастрового номеру [14].

Таким чином, наявність присвоєного кадастрового номера для земельної ділянки, внесення інформації про неї до ДЗК вказує на її статус, як такої, що сформована. Виняток становлять лише ті земельні ділянки, право власності, або користування на які виникло ще до 2004 року в силу положень прикінцевих та перехідних положень ЗКУ, згідно з яким ці земельні ділянки вважаються вже сформованими не залежно від присвоєння їм кадастрового номеру.

Безоплатна передача земельних ділянок у власність громадян виконується у разі:

- одержання земельних ділянок із земель державної, комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації;
- передачі земельних ділянок безоплатно у власність громадян у межах норм, визначених ЗКУ [2], що провадиться лише один раз для кожному виду використання.

Відповідно до ЗКУ [2], відвести земельні ділянки можна лише певного розміру та у залежності від цільового призначення земельної ділянки для:

- будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель, споруд (присадибна ділянка) у селах – не більше 0,25 га, селищах – не більше 0,15 га, містах – не більше 0,10 га;

- індивідуального дачного будівництва – не більше 0,10 га;
- будівництва індивідуальних гаражів – не більше 0,01 га [2].

Розмір земельної ділянки, що передається безоплатно громадянину у власність у зв'язку із набуттям ним права власності на жилий будинок, не може бути меншим за максимальний розмір земельної ділянки відповідного цільового призначення, на якій розташований будинок.

Також важливо зауважити, що передача земельних ділянок безоплатно у власність громадян у межах норм провадиться лише один раз для кожному виду використання.

1.2. Визначення поняття садівничого товариства

Крім земель сільськогосподарського призначення державної власності, на які не поширюються права третіх осіб, а також ділянок з відповідними видами використання, які орендуються фізичними чи юридичними особами під час передачі, земельні ділянки садівництва, або ділянки для ведення городництва являються об'єднаннями певного правового характеру. У роботі варто розглянути загальне визначення та характеристику такої юридичної особи, як садівниче товариство.

Сьогодні чинне законодавство не визначає поняття «садівниче товариство». Законопроектів, які пропонують унормувати правовідносини, пов'язані з діяльністю таких об'єднань, було чимало, але жоден із них не отримав реальної підтримки від представників органів влади і таким чином не є втіленим у законодавчі акти.

Тому, з метою уточнення поняття «садівничі товариства» розберемо деякі правові норми, які прямо, чи опосередковано стосуються діяльності та форм таких товариств. Насамперед, слід зазначити, що як у науковій літературі, так і в законодавчих актах використовують різні правові конструкції, хоча єдиного визначення для таких товариств не має. З юридичної точки зору поняття «садівництво» та «садівничі товариства» не

відрізняються між собою, а збігаються, тому для наочності їхнього розподілу та ідентичності вживання відповідної термінології доцільно використовувати приписи з використанням чинного ЗКУ [2] згідно з поняттям «земельні ділянки для ведення садівництва».

Варто відзначити, що в радянський і пострадянський періоди була утворена велика кількість садівничих кооперативів. Так, відповідно до положень Цивільного кодексу України [27] кооператив – це організація, де добровільно об'єднуються громадяни для здійснення господарської та іншої діяльності на основі майнових прав, які їм належать, що надається в оренду чи безоплатне користування, а також на основі складу членів. Їх поділяють на автономні та самоврядні кооперативи.

Чине основною складовою частиною кооперативної системи є садово-городні товариства. У них створюють умови для відпочинку, оздоровлення працівників, залучають до праці молодь, допомагають членам кооперативу виготовляти продукцію для особистого споживання та реалізації. Закон України «Про кооперацію» [23] визначає правові, організаційні, економічні та соціальні основи такої кооперації.

Відповідно до нього кооператив – це юридична особа, до складу якої входять фізичні, або юридичні особи, які добровільно об'єдналися на основі членства в садівницькі товариства для провадження садівничої діяльності, ведення спільної господарської та іншої діяльності, задоволення своїх господарських потреб, чи будь-яких інших потреб на засадах самоврядування [23].

Кооперативи варто відзначити, як результат об'єднання на основі членства фізичних, або юридичних осіб для провадження спільної господарської та іншої діяльності з метою поліпшення свого економічного становища. За характером завдань і діяльності кооперативи поділяють на такі види, як виробничі, обслуговуючі та споживчі. Залежно від сфери діяльності кооперативи можуть бути житлово-будівельними, садівничими, гаражними,

торгово-закупівельними, транспортними, освітніми, туристичними, медичними тощо.

Відповідно до ЦКУ [27] юридичні особи можуть створюватися у формі господарських товариств, установ та інших встановлених законом форм. Згідно з ним товариством є організація, створена спільно особами, або учасниками, які мають право на участь у ньому. Товариство може бути створено однією особою, якщо інше не встановлено законом. Таким чином, садівничі товариства мають організаційно-правову форму кооперативу, форма якого характерна для усіх надавачів послуг.

Крім того, садівничі товариства можуть бути створені також як громадські об'єднання у формі громадських формувань з правом юридичної особи відповідно до Закону України «Про громадські об'єднання» [19].

Враховуючи все вище наведене, садівницьким товариством є юридична особа приватного права, яку утворено у формі не підприємницького товариства та яке функціонує, як обслуговуючий кооператив, або громадське об'єднання, шляхом добровільного об'єднання фізичних, або юридичних осіб на основі членства для ведення відповідної спільної господарської, чи іншої діяльності з метою задоволення своїх економічних, соціальних, інших потреб у процесі використання земельних ділянок для індивідуального, або колективного садівництва [1].

1.3. Правовий статус земельних ділянок садівничих товариств

Земельні ділянки садівничих товариств можуть бути передані їм відповідно до чинного законодавства на праві постійного користування землею, а також в установленому порядку до комунальної форми власності об'єднаних територіальних громад. Слід зазначити, що на сьогодні відчуження земель для ведення садівництва регулюється ЗКУ [2], згідно з яким громадяни України мають право на безоплатне отримання земельних ділянок для ведення індивідуального, або колективного садівництва на праві

державної або комунальної форми власності. Іноземці та особи без громадянства, юридичні особи також можуть орендувати земельні ділянки для ведення індивідуального, або колективного садівництва.

Відповідно до ЗКУ [2] земельна ділянка садівничого товариства передається безоплатно у власність громадянину за поданням вищого керівництва цього товариства до відповідного органу управління, або органу місцевого самоврядування. Підставою для цього є документація із землеустрою, відповідно до якої здійснюється формування земельної ділянки, або технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) її фізичних меж.

Землями садівничого товариства є ділянки, зайняті охоронними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування. Користування цими ділянками садівничих товариств здійснюється відповідно до законодавства та їхніх статутів.

Зважаючи на положення ЗКУ [2], земельні ділянки не можуть передаватись у власність юридичним особам у приватну форму власності, в тому числі садівничим товариствам, на праві постійного користування землею. Право безстрокового землекористування на праві приватної форми власності є чинними для громадян, якщо вони набуті у встановлених законом випадках та діють до моменту переоформлення відповідного права. Таким чином, право постійного користування землею садівничого товариства є чинним, що не дає підстави для надання територіальній громаді можливостей вільного розпорядження цими землями на власний розсуд. Проте це не означає, що територіальні громади не мають правових можливостей щодо розпорядження такими ділянками в межах повноважень, визначених в ЗКУ [2].

Відповідно до ЗКУ [2] землі сільськогосподарського призначення передають громадянам у приватну власність для особистого обробітку землі, садівництва, сінокосіння та випасання худоби, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, або фермерського господарства.

Відповідно до Цивільного кодексу України громадяни України мають право на безоплатну передачу їм цих земель із державної, або комунальної форми власності у розмірі не більше, ніж 0,12 гектара для ведення індивідуального садівництва. Закон передбачає, що громадяни та юридичні особи набувають права на землю шляхом передачі їм земельних ділянок у власність, або надання у користування.

Земельні ділянки можуть передаватися безоплатно у власність громадянам у випадках:

- а) приватизації земель, які перебувають у користуванні громадян;
- б) приватизації державних і колективних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій;
- в) придбання земельних ділянок із земель державної та комунальної форми власності в межах норм безоплатної приватизації, передбачених ЗКУ [2].

У межах норм, встановлених ЗКУ [2], земельні ділянки передаються громадянам безоплатно один раз згідно з кожним видом використання. Таким чином, територіальні громади мають право безоплатно передавати сільськогосподарські угіддя, що використовуються для ведення садівництва, членам таких садівничих товариств, землі яких передано у власність чи користування [1].

2. ДАНІ РОЗПОДІЛУ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ ПОТРЕБ ІНДИВІДУАЛЬНОГО САДІВНИЦТВА

2.1. Аналіз кадастрових даних для відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва

Основними відомостями про об'єкт дослідження передбачено, що земельна ділянка, за рахунок якої передбачається відведення, має наступні характеристики:

- місце розташування – в межах населеного пункту с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області;
- категорія земель за основним цільовим призначенням – землі сільськогосподарського призначення (код – 100);
- цільове призначення – земельні ділянки кожної категорії земель, які не надані у власність, або користування громадянам, чи юридичним особам, де шифр згідно класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ) – 16.00;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь (КВЗУ) – рілля (001.01);
- форма власності – комунальна;
- розмір земельної ділянки – 0,0800 га.

Вихідними даними для об'єкта дослідження є:

- 1) матеріали вибору місця розташування об'єкта;
- 2) вкопіювання (фрагмент) з планово-картографічних матеріалів, а саме вкопіювання з кадастрової карти с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області з кадастровим номером – 4624555300:04:000:0000 (рис. 2.1).

Рисунок 2.1 – Місце розташування на кадастровій карті земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області.

2.2. План розподілу земельних ділянок для потреб індивідуального садівництва

Межі досліджуваної земельної ділянки визначені безпосереднім обстеженням на місцевості та погоджені з суміжними власниками та землекористувачами, що відображено у відомості про встановлені межові знаки, яка є складовою частиною кадастрового плану [12].

Межі земельної ділянки проходять по суходолу. Схематичний план розподілу земельних ділянок для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області з відображенням об'єкта дослідження зображено на рис. 2.2.

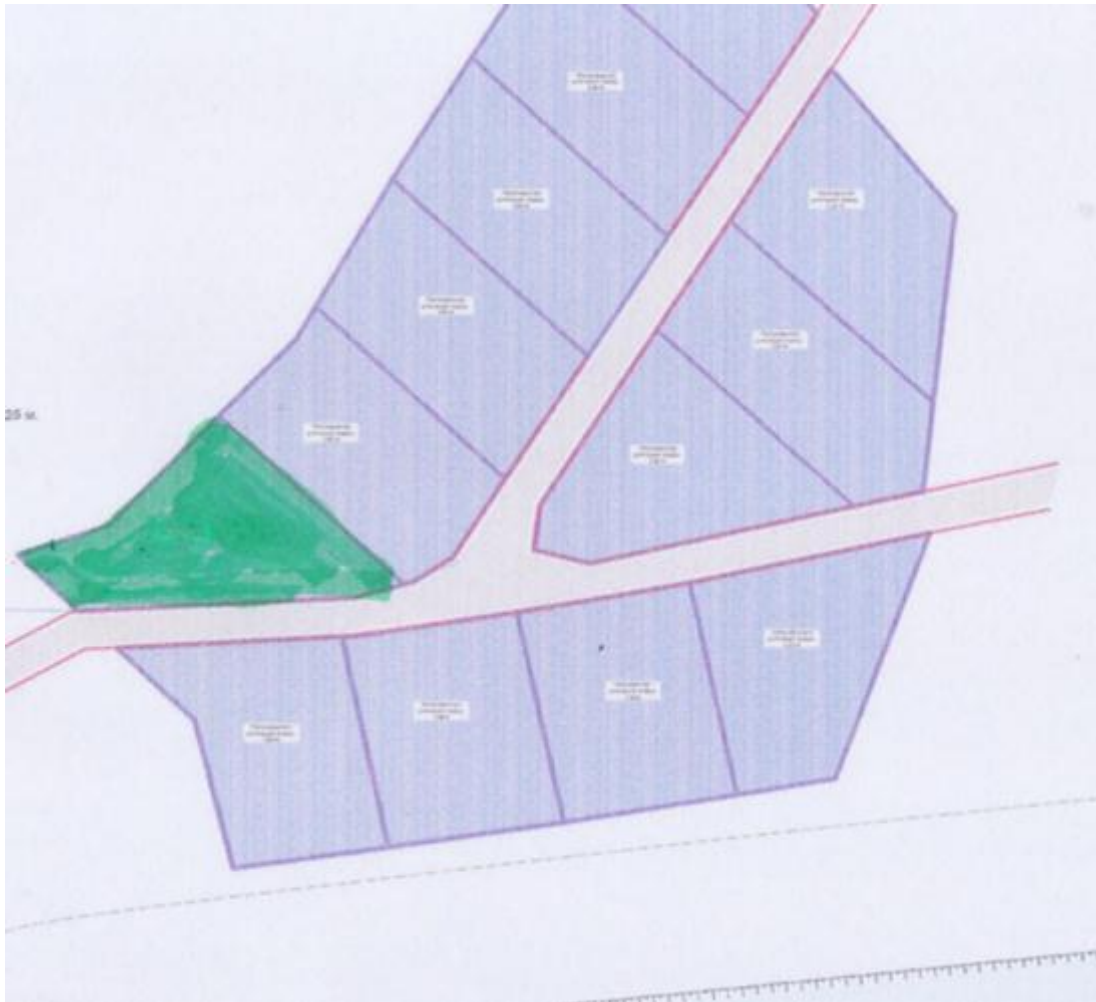

Рисунок 2.2 – Схематичний план розподілу земельних ділянок для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області.

2.3. Норми і правила у сфері відведення земельної ділянки

Державні стандарти, норми і правила у сфері землеустрою встановлюють комплекс якісних й кількісних показників, параметрів, що регламентують розробку і реалізацію документації із землеустрою з урахуванням екологічних, економічних, соціальних, природно-кліматичних та інших умов з метою виконання геодезичного забезпечення відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва у відповідності до норм Закону України «Про землеустрій» [22] та іншими нормативно-правовими актами.

У процесі дослідження використано:

- відомості Державного картографо-геодезичного фонду;
- цифрові топографічні карти, плани, а також їхні формуляри;
- електронні топографічні карти, плани, а також їх формуляри;
- топографічні карти, плани на паперових носіях;
- ортофотоплани в електронному вигляді;
- технічні звіти про виконані роботи із створення топографічних карт, планів [28].

Використані відомості Державного картографо-геодезичного фонду передбачають застосування інформації адміністратора банку геодезичних даних, що забезпечують геодезичну прив'язку для перманентних базових станцій мережі «System.NET» [30] до української постійно діючої перманентної мережі спостережень глобальних навігаційних супутникових систем Державної геодезичної мережі України, що обчислюють значення координат для станцій мережі «System.NET» [30] у системі координат УСК 2000, які являються просторовими, геодезичними, плоскими прямокутними координати в проекції Гаусса-Крюгера з оцінкою точності визначення координат для кожної станції та значень нормальних висот станцій мережі «System.NET» [30] у Балтійській системі висот 1977 року із використанням моделі квазігеоїда УКГ-2017. Мережа «System.NET» [30] діє згідно

постанови КМУ «Порядок побудови Державної геодезичної мережі», де пункти УПМ ГНСС та пункти Державної геодезичної мережі є вихідними пунктами для GNSS мережі «System.NET» [30].

Трансформування координат із системи IC508 в систему координат СК-63 виконувалося методом афінного трансформування методом скінченних елементів по території України згідно «Звіту про науково-дослідну роботу розроблення цифрової моделі трансформуванням координат із системи координат IC508 в систему координат СК-63» та «Звіту про науково-дослідну роботу розроблення цифрової моделі трансформуванням координат із системи координат IC508 в систему координат СК-63» [25].

Практичне використання технології RTK передбачає контроль диференційного поля на пунктах ДГМ чи ГМЗ, координати яких отримують у адміністратора банку геодезичних даних, що містить виписку координат та висот пунктів ДГМ із Банку геодезичних даних видана ДП «НДІГК» [21]. Перелік станцій спостережень глобальних навігаційних супутникових систем мережі «System.NET» наведений на сайті компанії [30].

3. ПРОЦЕДУРА ВИКОНАННЯ ТОПОГРАФО-ГЕОДЕЗИЧНИХ РОБІТ ПРИ ВІДВЕДЕННІ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ПОТРЕБ ІНДИВІДУАЛЬНОГО САДІВНИЦТВА

3.1. Опис процедури виконання топографо-геодезичних робіт

Перед початком робіт з відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва проведено топографо-геодезичні вишукування з метою визначення просторових даних щодо досліджуваної земельної ділянки. Виконано рекогностування території та визначено територію, на якій будуть проводитись топографо-геодезичні роботи [8]. У якості координатної основи при виконанні робіт із землеустрою було використано послуги мережі постійно діючих референцних GNSS станцій мережі «System.NET» [30]. Положення базових станцій визначено в системі координат СК 63.

Роботи по визначенню координат точок земельної ділянки виконувались з використанням GNSS приймача. Спостереження виконували в режимі реального часу RTK з використанням референцних GNSS станцій мережі «System.NET» [30]. В результаті спостережень максимальне значення не перевищувало 0,05, що задовольняє вимогам точності виконуваних робіт. Доступ до серверу мережі «System.NET» [30] здійснювався через мобільний інтернет-зв'язок.

Для формування коригувальних поправок застосована технологія мережевого RTK. Мережа «System.NET» [30] має відкритий алгоритм і прийнята, як стандарт для GNSS-мереж. GNSS технологія передбачає формування поправок в режимі реального часу одночасно від кількох базових станцій, одна з яких - головна, а інші – допоміжні. Головна та допоміжні станції визначаються автоматично, в залежності від положення GNSS приймача. Розрахунок RTK поправок виконується програмним

комплексом Leica на встановленому сервері мережі «System.NET» [30]. Відомість обчислення координат для об'єкта дослідження подано в табл. 3.1.

Перехід до місцевої системи координат, яка зв'язана з системою координат УСК-2000 здійснено за допомогою модуля перерахунку координат програмного забезпечення Digitals [29]. Обробку матеріалів польових вимірювань виконано також за допомогою програмного забезпечення Digitals. Таким чином, створена цифрова модель та виготовлено електронний документ (обмінний файл формату «XML») для державної реєстрації земельної ділянки відповідно до вимог Закону України «Про державний земельний кадастр» [20].

Після виконання польових робіт та обробки даних складено планово-картографічні матеріали щодо встановлення меж земельної ділянки [9].

3.2. Опис та обґрунтування проектного рішення при відведенні земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва

Після затвердження технічної документації земельна ділянка буде віднесена до:

- категорії земель – землі сільськогосподарського призначення (код – 100).
- цільове призначення – для індивідуального садівництва, шифр згідно класифікації видів цільового призначення земель (КВЦППЗ) – 01.05;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь (КВЗУ) – багаторічні насадження (0.08 га), код – 002.03.

Відповідно до Земельного кодексу України [2] віднесення земель до тієї, чи іншої категорії здійснюється на підставі рішень органів державної влади та органів місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень.

Оскільки на досліджуваній земельній ділянці розташована житлова будівля, на яку наявні право встановлюючі документи, то тому категорія земель визначена, як землі житлової та громадської забудови.

Таблиця 3.1 – Відомість обчислення координат для об'єкта дослідження

Номер п/п	Висота наведення	Звіт			Поправка	Перевищення	Дирекційний кут	Координати		Відмітка
		по горизонтальному кругу	відстань	по вертикальному кругу				X	Y	
Станція S1; i=1,6000; n=0,0000										
P		359°59'50,0"								
1	1,6000	206°57'46,0"	8,8320	-5°41'24,0"	8,7884	-0,8761	206°57'56,0"	4999992,1670	999996,0148	-0,8761
2	1,6000	213°53'09,0"	4,6140	-5°41'24,0"	4,5980	-0,4793	213°53'19,0"	4999996,1905	999997,4412	-0,4793
3	1,6000	359°18'06,0"	29,9270	-5°57'46,0"	29,7796	2,9662	359°18'16,0"	5000029,7775	999999,6385	2,9662
4	1,6000	21°14'58,0"	56,7160	5°41'17,0"	56,1426	8,0446	21°15'08,0"	5000052,3246	1000020,3502	8,0446
5	1,6000	35°26'09,0"	20,1330	10°05'41,0"	19,8213	3,5289	35°26'19,0"	50000016,1492	1000011,4930	3,5289
6	1,6000	48°59'30,0"	23,3880	8°43'02,0"	23,1178	3,5447	48°59'40,0"	5000015,1684	1000017,4458	3,5447
7	1,6000	48°00'49,0"	18,8080	5°15'53,0"	18,7287	1,7258	48°00'59,0"	5000012,5279	1000013,9217	1,7258
8	1,6000	46°52'11,0"	16,9210	5°54'42,0"	16,8310	1,7428	46°52'21,0"	50000011,5061	1000012,2838	1,7428
9	1,6000	59°35'29,0"	16,8210	6°03'21,0"	16,7271	1,7746	59°35'39,0"	5000008,4660	1000014,4265	1,7746
10	1,6000	69°39'47,0"	25,5110	4°21'46,0"	25,4371	1,9407	69°39'57,0"	5000008,8393	1000023,8519	1,9407
11	1,6000	83°06'09,0"	13,4540	5°16'37,0"	13,3970	1,2374	83°06'19,0"	5000001,6082	1000013,3001	1,2374
12	1,6000	87°46'21,0"	13,8210	4°27'45,0"	13,7791	1,0754	87°46'31,0"	5000000,5349	1000013,7687	1,0754
13	1,6000	38°32'30,0"	8,9110	11°15'24,0"	8,7396	1,7395	38°32'40,0"	5000006,8354	1000005,4458	1,7395
14	1,6000	101°42'08,0"	10,1830	6°54'59,0"	10,1089	1,2263	101°42'18,0"	4999997,9463	1000009,8981	1,2263
15	1,6000	101°35'52,0"	8,5390	8°50'14,0"	8,4376	1,3118	101°35'02,0"	4999998,3033	1000008,2653	1,3118
16	1,6000	112°46'44,0"	13,060	0°50'55,0"	13,0946	0,1940	112°46'54,0"	4999994,9295	1000012,0730	0,1940
17	1,6000	117°55'36,0"	20,5440	-0°16'53,0"	20,5438	-0,1009	117°55'46,0"	4999990,3776	1000018,1509	-0,1009
18	1,6000	122°01'26,0"	23,9690	4°01'13,0"	23,9100	1,6805	122°01'36,0"	4999987,3202	1000020,2709	1,6805
19	1,6000	118°45'11,0"	25,2650	3°37'44,0"	25,2143	1,5992	118°45'21,0"	4999987,8699	1000022,1049	1,5992
20	1,6000	147°54'07,0"	39,6820	-0°00'16,0"	39,6820	-0,0030	147°54'17,0"	4999966,3828	1000022,2842	-0,0090
21	1,6000	153°58'34,0"	31,0200	-1°25'48,0"	31,0103	-0,7741	153°58'44,0"	4999972,1331	1000013,6043	-0,7741
22	1,6000	172°07'47,0"	15,5970	-4°07'13,0"	15,5562	-1,1206	172°07'57,0"	4999984,5897	1000002,1294	-1,1206
23	1,6000	184°48'06,0"	12,0350	-5°21'56,0"	11,9823	-1,1254	184°48'16,0"	4999988,0598	1000032,8964	
24	1,6000	174°31'11,0"	22,5890	-4°50'49,0"	22,5082	-1,9086	174°31'21,0"	4999977,5946	1000002,1485	

Відповідно до Земельного кодексу України [2] види використання земельної ділянки в межах певної категорії земель, крім земель сільськогосподарського призначення та земель оборони визначаються її власником, або користувачем самостійно в межах вимог, встановлених законом до використання земель цієї категорії, з урахуванням містобудівної документації та документації із землеустрою.

Земельні ділянки сільськогосподарського призначення використовуються їх власниками, або користувачами виключно в межах вимог щодо користування землями певного виду використання, встановлених згідно з нормами Земельного Кодексу [2].

Згідно матеріалів топографо-геодезичних робіт визначено, що площа земельної ділянки складає 0,0800 га. Межа земельної ділянки обґрунтовується документацією щодо встановлення меж земельної ділянки.

Кадастровий план земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області з кадастровим номером 4624555300:04:000:0000 зроблено на рис. 3.1.

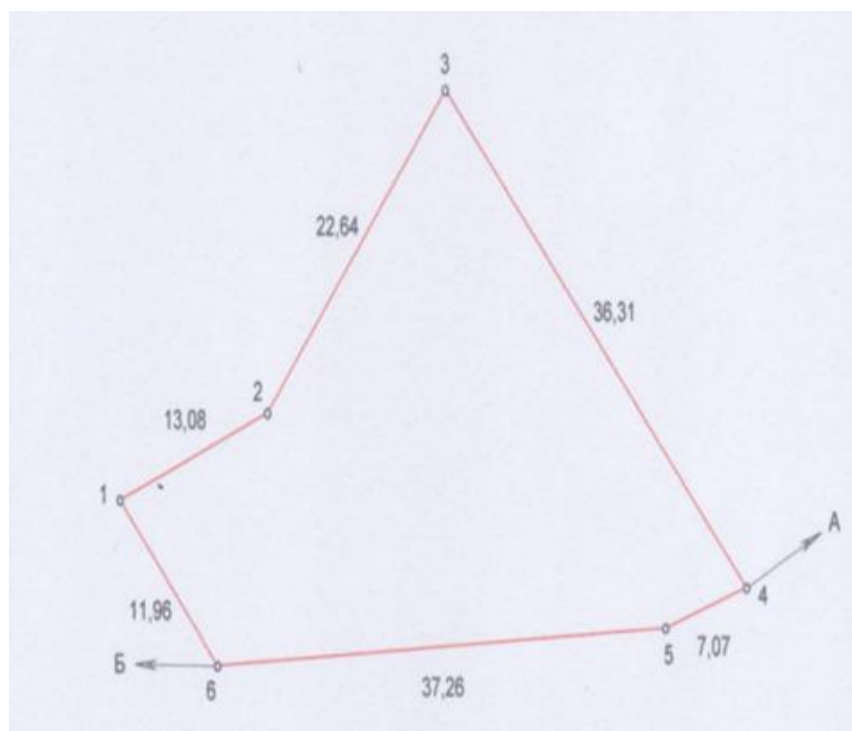

Рисунок 3.1 – Кадастровий план земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області.

Експлікацію земельних угідь для об'єкта дослідження до виконання відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області наведено в табл. 3.2.

Таблиця 3.2 – Експлікація земельних угідь для об'єкта дослідження

Код угіддя	Назва угіддя	Площа (га)
001.01	Рілля	0,0800

3.3. Геодезичне забезпечення відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва

Роботи з ґрунтових, геоботанічних та інших обстежень земель при здійсненні землеустрою не проводилися. Інформація про наявні в межах об'єкта дослідження будівлі, споруди та речові права на них, у разі формування земельних ділянок, внесення відомостей про земельну ділянку до ДЗК є відсутньою [4].

Інформація про наявні в межах об'єкта дослідження обмеження у використанні земель, у разі формування земельних ділянок, внесення до ДЗК відомостей про сформовану земельну ділянку, обмеження у використанні земель із зазначенням підстави встановлення таких обмежень є відсутньою [6].

Результатом виконання геодезичних робіт є відомість координат в системі УСК 2000 для поворотних точок меж досліджуваної земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва (табл. 3.3).

Таблиця 3.3 – Відомість координат в системі УСК 2000 для поворотних точок меж земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва

№	Назва	X	Y	Відстань (м)	Дирек. кути	Внутр. кути
1	1	5 427 762	1 305 099	13	069°24'35''	067°58'36''
2	2	5 427 766	1 305 112	23	040°51'52''	208°32'42''
3	3	5 427 783	1 305 126	36	136°31'56''	084°19'57''
4	4	5 427 757	1 305 151	7	252°28'48''	064°03'07''
5	5	5 427 755	1 305 145	37	266°51'48''	165°37'13''
6	6	5 427 753	1 305 107	12	317°23'10''	129°28'25''
				128		720°00'00''

Схему прив'язки земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області до пунктів ДГМ – Грабовець в системі координат СК 63 (X – 5409100,200; Y – 4701779,745), Хромогорб (X – 5451637,828, Y – 4695609,094), Жулин (X – 5452973,688, Y – 4704197,167) показано на рис. 3.2.

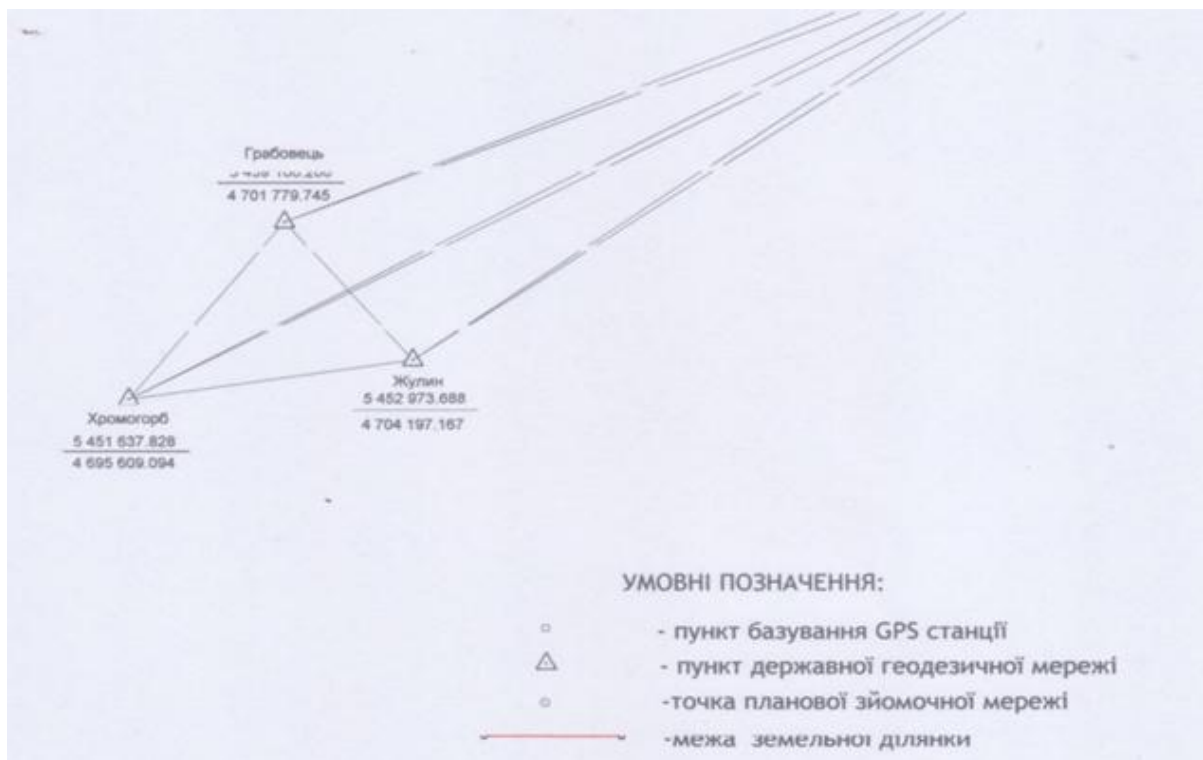

Рисунок 3.2 – Схема прив'язки земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області до пунктів ДГМ.

Відомість координат пунктів ДГМ при прив'язці поворотних точок меж земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області в системі координат УСК 2000 подано в табл. 3.4.

Таблиця 3.4 – Відомість координат пунктів ДГМ при прив'язці поворотних точок меж земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області

№	Індекс з БГД	Назву пункту	Клас пункту	Координати, м		Висота над рівнем моря
				X	Y	
1	M343010400	Хромогорб	2	5451637,828	4695609,094	382,826
2	M343010400	Жулин	4	5452973,666	47041978,167	556,995
3	M343010300	Грабовець	2	5459166,260	4701779,745	312,0

Схему прив'язки земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області до об'єктів і контурів місцевості відображено на рис. 3.3.

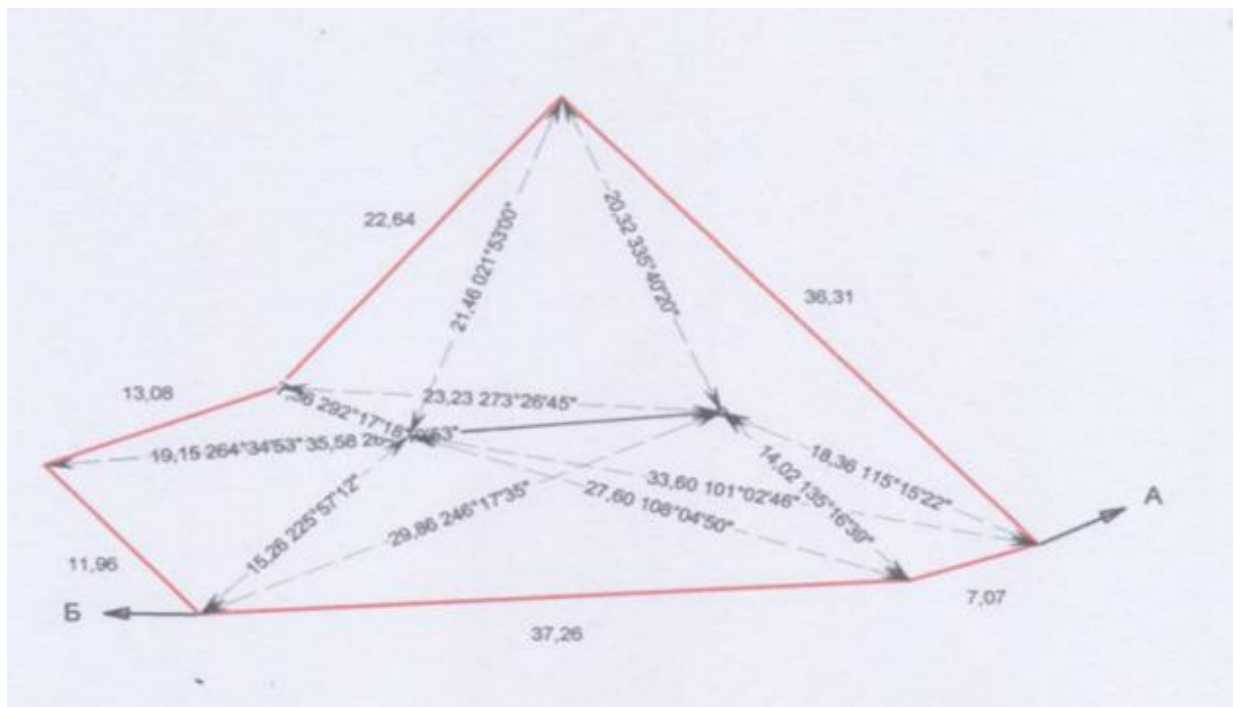

Рисунок 3.3 – Схема прив'язки земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області до об'єктів і контурів місцевості.

Згідно умовами щодо зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок, у разі порушення ґрунтового покриву земельних ділянок в результаті реалізації проектного рішення власники земельних ділянок та землекористувачі мають право здійснювати зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок виключно на підставі розробленого у встановленому законом порядку робочого проекту землеустрою [22].

Переміщення ґрунтового покриву – родючого шару ґрунту земельної ділянки, призначеної для ведення особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд – присадибна ділянка, індивідуального дачного будівництва та будівництва індивідуальних гаражів, здійснюється без розроблення відповідного робочого проекту землеустрою.

План земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області на рис. 3.4 передбачає встановлення обмеження у вигляді прибережної захисної смуги, шириною 25 м та проектування саду на площі 0,0008 га.

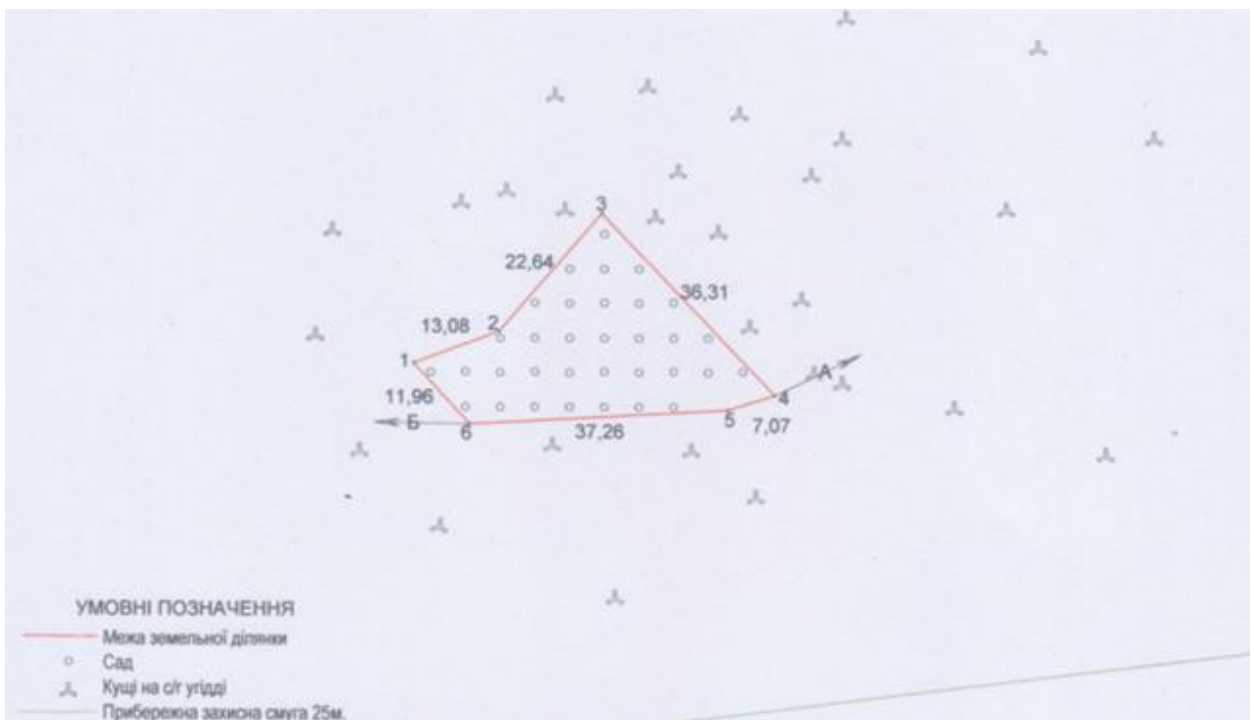

Рисунок 3.4 – План земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області.

Згідно даними на рис. 3.4 на плані земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області відображено:

- від А до Б – землі загального користування;
- від Б до А – землі міської ради.

Згідно Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» роботи щодо відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва не потребують погодження, окрім погодження меж із суміжними власниками землі та землекористувачами [16].

Після внесення відомостей до ДЗК [14] відповідна документація повинна бути передана до Сколівської територіальної громади для розгляду та затвердження на черговій сесії. Поділ, об'єднання, чи вилучення сусідніх земельних ділянок нею не передбачено [12].

4. ОХОРОНА ПРАЦІ

Охорона праці – це система правових, соціально-економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних і лікувально-профілактичних заходів та засобів, спрямованих на збереження життя, здоров'я і працездатності людини у процесі трудової діяльності.

Головна мета охорони праці – це створення на кожному робочому місці безпечних умов праці, безпечної експлуатації обладнання, зменшення або повна нейтралізація дії шкідливих і небезпечних виробничих факторів на організм людини і, як наслідок, зниження виробничого травматизму та професійних захворювань.

Охорона праці має соціальне, економічне та правове значення.

Соціальне значення охорони праці полягає в тому, що вона сприяє збереженню здоров'я працівників від шкідливих і небезпечних виробничих факторів. Економічне значення реалізується у зростанні продуктивності праці, піднятті економіки та збільшенні виробництва. Правове значення охорони праці полягає в правовому регулюванні роботи з урахуванням важкості умов праці, фізіологічних особливостей жіночого організму, організму неповнолітніх тощо.

Кожний працівник має право на охорону праці. Право на охорону праці працівник реалізує в процесі трудової діяльності.

Зміст права на охорону праці включає право працівника на:

- робоче місце, що відповідає вимогам охорони праці;
- загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності;
- відмову від виконання робіт у випадку виникнення небезпеки для його життя та здоров'я внаслідок порушення вимог охорони праці;
- забезпечення індивідуального та колективного захисту за рахунок роботодавця;

- навчання безпечним методам праці за рахунок роботодавця;
- звернення до органів державної влади та місцевого самоврядування, роботодавця, профспілки з питань охорони праці;
- особисту участь або участь через своїх представників у розгляді питань, пов'язаних із забезпеченням безпечних умов праці на його робочому місці, і в розслідуванні нещасного випадку, що відбувся з ним, на виробництві або професійного захворювання;
- медичний огляд відповідно до медичних рекомендацій зі збереженням місця роботи (посади) і середнього заробітку під час його проходження;
- компенсації та пільги, встановлені законодавством, колективним договором чи угодою, трудовим договором, якщо працівник зайнятий на важких роботах і роботах зі шкідливими й (або) небезпечними умовами праці [3].

Перед початком роботи нового працівника роботодавець зобов'язаний проінформувати його під розпис про умови праці, наявні на його робочому місці, у тому числі про всі небезпечні чи шкідливі виробничі фактори, які ще не усунуто, та про можливі наслідки їх впливу на здоров'я працівника, а також про можливі пільги та компенсації за роботу в таких умовах.

Крім того, при прийнятті на роботу всі працівники повинні за рахунок роботодавця пройти вступний інструктаж, навчання, перевірку теоретичних знань, первинний інструктаж на робочому місці, стажування і набуття навичок безпечних методів праці. Тільки після цього працівники допускаються до самостійної роботи. Вступний інструктаж проводить спеціаліст з охорони праці, а первинний – безпосередній керівник працівника. Надалі з працівниками повинні проводитися повторні інструктажі (раз на квартал або раз на півріччя), позапланові (при зміні правил охорони праці, зміни в обладнанні або при порушенні працівником правил охорони праці) та цільові інструктажі (зокрема, при разових роботах, не пов'язаних зі спеціальністю). Інформація про проведення інструктажів має

вноситися до відповідних журналів з підписом як того, кого інструктували, так і того, хто інструктував.

Працівники, зайняті на роботах з підвищеною небезпекою або там, де є потреба у професійному доборі, проходять спеціальне навчання і перевірку знань відповідних нормативно-правових актів з охорони праці. Таке навчання з питань охорони праці може проводитись як безпосередньо на підприємстві, так і навчальним центром.

До складу комісії можуть залучатися особи, які пройшли навчання та перевірку знань відповідних нормативно-правових актів з охорони праці.

Керівники, заступники керівників, головні спеціалісти, керівники основних виробничих та технічних служб підприємств, установ, організацій, об'єднань підприємств незалежно від форм власності та характеру виробничої діяльності, які безпосередньо пов'язані з організацією безпечного ведення робіт, проходять навчання й перевірку знань з питань охорони праці під час прийняття на роботу і періодично (один раз на три роки) навчаються згідно з Типовими тематичним планом і програмою навчання з питань охорони праці посадових осіб.

Працівники під час прийняття на роботу та в процесі роботи, а також учні, курсанти, слухачі та студенти під час трудового й професійного навчання проходять на підприємстві за рахунок роботодавця інструктаж, навчання та перевірку знань з питань охорони праці, надання до медичної допомоги потерпілим від нещасних випадків, а також правил поведінки у разі виникнення аварії [13].

5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Охорона навколишнього середовища (НС) – це комплекс науково-обґрунтованих міжнародних, державних, регіональних, адміністративно-господарських, політичних, економічних, громадських заходів, спрямованих на підтримання фізичних, хімічних і екологічних параметрів природного середовища в межах, які забезпечують нормальні умови життєдіяльності людини та можливість збереження і зміцнення її здоров'я.

У системі раціонального використання природних ресурсів та охорони довкілля важливе місце займають екологічна стандартизація, екологічне та гігієнічне нормування, екологічна експертиза. Екологічні стандарти – це нормативно-технічна документація, в якій визначені загальні екологічні вимоги до конкретних видів природокористування. Екологічне нормування – це наукова, правова, адміністративна діяльність, спрямована на обґрунтування і затвердження гранично допустимих екологічних нормативів, при дотриманні яких не відбудеться деградація екосистеми, гарантується збереження біологічного різноманіття довкілля та безпека життєдіяльності населення. Гігієнічне нормування – це наукове обґрунтування і впровадження в законодавчому порядку безпечних для людини рівнів дії шкідливих факторів НС. Метою екологічної експертизи є запобігання негативному впливові антропогенної діяльності на стан НС та здоров'я людей, оцінка ступеня екологічної безпеки господарської діяльності й екологічної ситуації на окремих територіях та об'єктах. До об'єктів екологічної експертизи належать проекти законодавчих, нормативно-правових актів; документація щодо впровадження нових технологій, матеріалів, продукції, використання яких може призвести до порушення екологічних нормативів та створення загрози здоров'ю людей; діючі об'єкти та комплекси, що негативно впливають на стан НС; несприятливі екологічні ситуації в окремих регіонах країни.

До заходів охорони атмосферного повітря, води та ґрунту належать

законодавчі, гігієнічні, технологічні, санітарно-технічні та планувальні.

Законодавчі заходи регулюють екологічну політику уряду, спрямовану на запобігання забруднення повітряного басейну, води та ґрунту шкідливими речовинами. Планування, забудова та розвиток населених місць повинні здійснюватись з використанням вимог щодо екологічної безпеки з обов'язковим проведенням еколого-гігієнічної експертизи.

Суттю гігієнічних заходів є встановлення нормативів екологічної безпеки: нормуються гранично допустимі рівні викидів у повітря речовин із стаціонарних джерел, вміст шкідливих речовин у відпрацьованих газах. У ґрунті допускається такий вміст екзогенних хімічних речовин (ЕХР), який при прямому контакті з людиною або в процесі міграції за екологічними ланцюгами не порушує процесів самоочищення ґрунту, не має шкідливого впливу на санітарні умови проживання та стан здоров'я населення.

Технологічні заходи мають на меті використання екологічно чистого виробництва: замкнутих технологічних циклів та безперервного виробництва (виключається викид газів в атмосферу); принципову зміну технології (безвідходне або маловідходне виробництво; комплексна механізація, автоматизація та герметизація виробничих процесів; заміна шкідливих речовин виробництва на нешкідливі або менш шкідливі; заміна нагрівання у полум'ї на електричне, твердого та рідинного палива – на газоподібне; використання біопалива та безпаливної енергетики – сонячної, вітрової тощо). Технологічні заходи призначені також регулювати процеси утворення та знешкодження відходів, що можуть забруднювати ґрунт. До них належать: зменшення утворення відходів, токсичних та потенційно небезпечних для довкілля; скорочення кількості відходів, що підлягають утилізації; впровадження безпечних для НС технологій вторинного використання та утилізації відходів.

Санітарно-технічні заходи включають використання методів санітарного очищення населених місць, а саме – збір, тимчасове зберігання, вивезення, знешкодження та утилізацію твердих і рідких відходів.

Для знешкодження твердих побутових відходів використовують методи: біотермічні (поля заорювання та компостування, компостування в штабелях з інтенсивною аерацією); термічні (сміттєспалювання, піроліз); хімічні (гідроліз хлороводновою або сірчаною кислотами за високої температури); механічні (виготовлення великих об'ємних брикетів, будівельних матеріалів).

Очищення побутових стічних вод від забруднень (механічних, хімічних, біологічних) забезпечує санітарну охорону поверхневих водойм. Розрізняють механічне очищення (первинне та заключне), знешкодження осаду та біологічне (вторинне) очищення. Вибір методу очищення промислових стічних вод зумовлений фазово-дисперсним складом домішок: використовується видалення домішок без зміни їх хімічного стану та перетворення домішок зі зміною їх хімічного складу.

Планувальні заходи у містобудівництві визначаються генпланом міста, схемами планування районів у відповідності до діючих санітарних норм і правил. До них належать: організація санітарно-захисних зон навколо забруднюючих підприємств; раціональне розташування житлової зони по відношенню до промислової з урахуванням напрямку панівного вітру та його швидкості, рельєфу місцевості та несприятливих метеорологічних ситуацій щодо розсіювання промислових викидів; фонових концентрацій у повітрі шкідливих речовин, можливості температурної інверсії та утворення туманів; озеленення міста та перспектив його подальшого розвитку.

Міжнародне співробітництво сприяє швидшому вирішенню природоохоронних проблем, формує правову основу захисту навколишнього середовища на нашій планеті [10].

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі представлено теоретичні та прикладні засади геодезичного забезпечення відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва. Предметом дослідження є відведення земельної ділянки для надання у власність громадянина для індивідуального садівництва, що знаходиться в с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області на підставі її рішення та розробленого детального плану території.

Основними відомостями про об'єкт дослідження передбачено, що земельна ділянка, за рахунок якої передбачається відведення, має наступні характеристики:

- місце розташування – в межах населеного пункту с. Дубина Сколівської територіальної громади Львівської області;
- категорія земель за основним цільовим призначенням – землі сільськогосподарського призначення (код – 100);
- цільове призначення – земельні ділянки кожної категорії земель, які не надані у власність, або користування громадянам, чи юридичним особам, де шифр згідно класифікації видів цільового призначення земель (КВЦПЗ) – 16.00;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь (КВЗУ) – рілля (001.01);
- форма власності – комунальна;
- розмір земельної ділянки – 0,0800 га.

Перед початком робіт з відведення земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва проведено топографо-геодезичні вишукування з метою визначення просторових даних щодо досліджуваної земельної ділянки.

Роботи по визначенню координат точок земельної ділянки виконувались з використанням GNSS приймача. Спостереження виконували

в режимі реального часу RTK з використанням референцних GNSS станцій мережі «System.NET».

Результатом виконання геодезичних робіт є відомість координат в системі УСК 2000 для поворотних точок меж досліджуваної земельної ділянки для потреб індивідуального садівництва.

Згідно матеріалів топографо-геодезичних робіт визначено, що площа земельної ділянки складає 0,0800 га. Межа земельної ділянки обґрунтовується документацією щодо встановлення меж земельної ділянки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Даугуль В., Алексенко А. Актуальні питання використання земель сільськогосподарського призначення органами місцевого самоврядування. Харків, 2018. 176 с.
2. Земельний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>.
3. Зміст поняття “охорона праці”, соціально-економічне значення охорони праці. URL: <https://bcpl.pto.org.ua/index.php/dopomoga/itemlist/category/389-1-1-zmist-ponyattya-okhorona-pratsi-sotsialno-ekonomichne-znachennya-okhoroni-pratsi>.
4. Інструкція з виконання топографо-геодезичного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500: Наказ Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України № 56 від 09.04.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0393-98#Text>.
5. Інструкція про встановлення, відновлення меж земельних ділянок в натурі або на місцевості та їх закріплення межовими знаками: Наказ Державного комітету України із земельних ресурсів № 376 від 18.05.2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10#Text>.
6. Калинич І. В., Гриник Г. Г., Ничвид М. Р. Геодезія: навч. посібник. Ужгород, 2020. 248 с.
7. Катренко Л.А., Пістун І.П. Охорона праці в галузі освіти: Навчальний посібник. 2-ге вид., доп. - Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. 304 с.
8. Літнарівч Р. М. Геодезія. Планові державні геодезичні мережі. Чернівці, 2002. 71 с.
9. Могильний С. Г., Войтенко С. П. Геодезія. Частина перша. Друге видання, виправлене та доповнене. Донецьк, 2003. 458 с.
10. Основи охорони довкілля в Україні. URL: <https://www.bsmu.edu.ua/blog/4413-osnovi-ohoroni-dovkillya-v-ukraini/>.

11. Островський А. Л. та ін. Геодезія. Частина друга. Львів, 2008. 564 с.
12. Островський А. Л., Мороз О. І., Тартачинська З. Р., Гарасимчук І. Ф. Геодезія. Частина перша. Топографія. Львів, 2011. 440 с.
13. Охорона праці на підприємстві: основні вимоги. URL: https://bilgorod-d.gov.ua/page/ohorona_prac_na_pdprimstv_osnovn_vimogi.
14. Порядок ведення Державного земельного кадастру: Постанова Кабінету Міністрів України № 1051 від 17.10.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1051-2012-%D0%BF>.
15. Порядок складання та затвердження індексних кадастрових карт (планів), кадастрових планів земельних ділянок, вимог щодо їх оформлення Постанова Кабінету Міністрів України № 1117 від 08.12.2010 р. URL: <http://www.geoguide.com.ua/basisdoc/basisdoc.php?part=land&art=5001>
16. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління, дерегуляції у сфері земельних відносин: Закон України № 2268-IX від 22.05.2022 р. URL: https://ips.ligazakon.net/document/T211423?ed=2022_05_22.
17. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту, порядку погодження документації із землеустрою: Закон України № 711-IX від 17.06.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/711-20#Text>.
18. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та земле оціночних робіт: Закон України № 5394-VI від 02.10.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5394-17#Text>.
19. Про громадські об'єднання: Закон України № 4572-VI від 22.03.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17#Text>.
20. Про державний земельний кадастр: Закон України № 3613-VI від 07.07.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/3613-17>.
21. Про затвердження Порядку щодо використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при виконанні робіт

із землеустрою: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України № 509 від 02.12.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1646-16#Text>.

22. Про землеустрій: Закон України № 858-IV від 22.05.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text>.

23. Про кооперацію: Закон України № 1087-IV від 10.05.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1087-15#Text>.

24. Про оренду землі: Закон України № 161-XIV від 06.10.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/161-14#Text>.

25. Про топографо-геодезичну, картографічну діяльність: Закон України № 353-XIV від 23.12.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14#Text>.

26. Умовні знаки для топографічних планів масштабів 1:5000-1: 500. Київ, 2001. 96 с.

27. Цивільний кодекс України: Закон України № 435-IV від 16.01.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>.

28. Шевченко Т. Г., Мороз О. І., Тревого І. С. Геодезичні прилади. Львів, 2009. 264 с.

29. Digitals. Геодезія, картографія та землевпорядкування. URL: <http://digitals.at.ua/>.

30. System Solutions. System.NET. URL: <https://systemnet.com.ua>.

31. ZAKPOS. URL: http://zakpos.zakgeo.com.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=18&Itemid=86.